

Największa tama Majów

1 sierpnia 2012

Zespół z University of Cincinnati zidentyfikowali w mieście Tikal największą tamę wybudowaną przez Majów. Konstrukcja miała długość 79 i wysokość 10 metrów. W zbudowanym przez człowieka zbiorniku, który zamykała, można było przechowywać 76 000 metrów sześciennych wody.

Odkrycie tamy rzuca nowe światło na sposób, w jaki Majowie zarządzali zasobami naturalnymi oraz jak byli w stanie utrzymać tak duże miasto jak Tikal, w którym mogło mieszkać 60 000 – 80 000 osób. „To znacznie więcej, niż może być utrzymane z samego tylko korzystania z zasobów środowiska. Majowie utrzymali zaś w tropikach liczne, złożone społeczeństwo przez ponad 1500 lat. Taka populacja miała olbrzymie potrzeby, jeśli chodzi o zasoby. Tymczasem do dyspozycji miała jedynie kamienne narzędzia oraz odpowiadającą im technologię, a mimo to opracowali zaawansowany skuteczny system zarządzania zasobami, który przez długi czas zapewniał miastu rozkwit” – mówi profesor antropologii Vernon Scarborough.

Najważniejszą sprawą było zapewnienie dostępu do wody, gdyż opady występują sezonowo i często zdarzają się susze. Majowie świetnie wszystko zaplanowali. Place, budynki, drogi i kanały były połączone w jeden wielki system zbierania wody. W Tikal zbierali praktycznie całą wodę, która spadła na terenie miasta. Trafiała ona do zbiorników, gdyż np. place były nachylone tak, by woda ściekała w wyznaczonym kierunku.

Zespół Scarborougha uważa, że wielka tama – nazwana Tamą Pałacową – powstała jeszcze przed okresem klasycznym, który przypada na lata 250-800. To druga co do wielkości tama prekolumbijskiej Ameryki. Większa była jedynie Tama Purron, wybudowana w Dolinie Tehuacan, która ostatecznie osiągnęła wysokość 19 metrów i pozwoliła na przechowywanie 370 000 metrów sześciennych wody, podczas gdy maksymalna pojemność

zamkniętego nia zbiornika wynosiła 5,1 miliona metrów sześciennych.

Opracowanie: Mariusz Błoński

Na podstawie: University of Cincinnati

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)